

נפצעה ביציאה מהשירותים ותקבל למעלה מ-800 אלף שקל

מי אחראי למדרגה לא נראית בחדר השירותים של בית הספר ליופי בקניון בנהריה? האם הנהלת הקניון, הבעלים של השטח המושכר או בעלי בית הספר ליופי? השאלה הזאת התבררה בתביעה שהגישה אישה, שמעדה על המדרגה כשיצאה מתא השירותים, ונפגעה באופן חמור.

אישה בת 53, שביקרה בבית-ספר למקצועות היופי בקניון פנורמה בנהריה, מעדה על מדרגה שנמצאת בפתח תא השירותים במקום ונחבלה בצורה חמורה, בעיקר בזרועה הימנית. כתוצאה מהפגיעה נותרה לה נכות צמיתה בשיעור 50% ונקבע כי אינה כשירה לעבודה.

האישה הגישה לבית משפט השלום בנצרת תביעה לפיצויים בגין נזקי הגוף שנגרמו לה. התביעה הוגשה נגד קניון פנורמה והמבטחת שלו, "מנורה", וכן נגד בית-הספר ליופי והמבטחת שלו, "כלל".

לדברי התובעת, הנתבעות התרשלו בכך שהציבו את תא השירותים על מפלס גבוה תוך יצירת מדרגה מסוכנת, מבלי שהותקנו במקום שלטי אזהרה בולטים או פסים זוהרים כלשהם. לטענתה, המדרגה לא סומנה כלל ועל כן לא ניתן היה לשים לב אליה מבעוד מועד או להיזכר בה ביציאה מהתא.

לתמיכה בטענותיה צירפה התובעת תמונות של מקום האירוע, מהן עולה כי בפתח תא השירותים אכן קיימת מדרגה שלא ניתן להבחין בה.

הקניון הכחיש את אחריותו לאירוע וטען שחדר השירותים המדובר אינו נמצא בפיקוחו ובאחזקתו, וכי הוא שופץ על ידי בית הספר ליופי ובאחריותו הבלעדית.

גם בית-הספר ליופי כפר באחריותו וטען, שחדר השירותים לא נכלל בהסכם השכירות ועל כן האחריות לתאונה רובצת על הנהלת הקניון או על הבעלים של המתחם, המשכיר לבית הספר את השטח. בעלי המתחם טענו שחדר השירותים הוא חלק מהשטח המושכר ועל כן נמצא בחזקתו ובשליטתו הבלעדית של בית הספר.

גרסה שקרית

השופט [עראפת טהא](#) קיבל את גירסת התובעת ואת הראיות שהציגה. במהלך הדיון נאלץ השופט להדוף עדות שקרית של בעלי בית הספר, שתחילה הכחישו את עצם קרות האירוע, ולאחר מכן שינו גרסתם וטענו כי התאונה אכן התרחשה אך אחד המורים ואחד הבעלים נחלצו לעזרת התובעת בתא השירותים. בדיקה מדודקדת וחקירה קפדנית של העדים קיעקה את עדויותיהם כלא סבירות ולא אמינות.

לעניין האחריות על חדר השירותים, הגיע [השופט](#) למסקנה המתבקשת כי בית הספר ליופי היה אחראי הבלעדי לתאונה: בעליו ביצעו שיפוץ בשירותים, תיחזקו את המקום והחזיקו במפתחות לכל תאי השירותים. הבעלים אף הודו במכתב לתובעת כי ראו בחדר השירותים שטח פרטי של בית הספר.

המדרגה, שנבנתה על מפלס גבוה ולא סומנה באופן בולט, אם כן, היא באחריות בית הספר ומהווה הפרה של חובת הזהירות כלפי המבקרים במקום, ובהם התובעת. על כן, בית הספר נושא באחריות מלאה ובלעדית לנזקי התובעת.

לתובעת נפסקו פיצויים בסך 882,757 שקלים, בין היתר עבור הפסדי שכר, הוצאות רפואיות וכאב וסבל. בניכוי התגמולים שקיבלה מביטוח לאומי, בית הספר ישלם לה 828,153 שקלים.

עקרון הקטנת הנזק

חשוב לציין, שלתובעת הוצע לעבור ניתוח שעשוי לשפר את מצבה, אולם היא סירבה לו לאחר שהוסברו לה הסיכונים. בשל כך טענו הנתבעות שהיא מסרבת להקטין את נזקה ודרשו לפסוק לה פיצויים נמוכים יותר.

עקרון הקטנת הנזק קובע, כי על הניזוק לנקוט פעולות להפחתת הנזק שעוולת המזיק גרמה לו, בין השאר בפנייה לטיפולים רפואיים מתאימים במסגרת הרפואה הציבורית. במקרה שלפנינו, ניסו הנתבעות לכפות על התובעת לבצע ניתוח שעשוי לשפר את מצבה הרפואי על אף הסיכונים הידועים.

בית המשפט קיבל את עמדת התובעת לאור פסיקתו של בית המשפט העליון בעבר, כי לנפגע הזכות להחליט אם הוא חפץ ליטול סיכונים רפואיים, בעוד שלפוגע אין זכות להפעיל עליו לחץ.